



Opetussarja 1. Mooseksen kirjasta (Genesis), nro. 4 / 19.8.2024

Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa

Teksti Genesis luku 4

1 Kain ja Aabel (Genesis 4:1–2)

- Adam ja Eeva odottivat Jumalan Sanan lupauksen täyttymistä, sekä ennen lankeemusta että lankeemuksen jälkeen saatujen lupauksen toteutumista
 - o "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi." (Genesis 1:28)
 - o "Sen tähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi." (Genesis 2:24)
 - o "Ja Minä panen vainon sinun ja vaimon siemenen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän." (Genesis 3:15)
- "Minä olen saanut pojan Herran avulla" (Genesis 4:1) viittaa lupauksiin 1.1 ja 1.3

2 Jumalalle otollinen uhri (Genesis 4:3–5)

- "uhrilahja", hepr. minchah = vapaaehtoinen lahja (Genesis 4:3)
- Kainin uhrilahja oli maan hedelmistä mutta Aabelin laumansa esikoisista
- Jumala katsoi Aabelin uhrilahjan puoleen
- Mikä ero oli näillä uhrilahjoilla? Voimme päätellä, että Kain tarjosi Jumalalle lahjana ja hyväksymisen saamisena (sovituksen saamiseksi) omia kättensä töitä eli maan hedelmää, mutta Aabel veriuhrin laumansa esikoisista, joka siis ei ollut Aabelin itsensä tuottamaa, vaan "vieras uhri"
- Aabelilla oli uskonvanhurskauden käsitys uhrilahjasta, Kainilla omavanhurskauden käsitys Jumalan lepyttämisestä
- **Perustelut:**
 - i. "Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuansakin puhuu." (Heprealaiskirje 11:4)
 - ii. "että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte tempelin ja alttarin välillä." (Matteus 23:35)

3 Perisyntien mukanaan tuoma viha Jumalaa vastaan (Genesis 4:6–16)

- Kainin vihastuminen: Jumalaa ja lähimmäistä vastaan
- Sama perisyntien turmeluksen vaikutus näkyy tämän päivän maailmassa!
- "Syyllisyyteni" (= väärämielisyyteni, tuomioni) (Genesis 4:13); alkulankeemuksesta asti Jumalan ihmiseen asettama omatunto (= kanssatieto) osoittaa, milloin olen tehnyt oikein ja milloin väärin; syyttävä omatunto on maailman raskain asia kantaa: "Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin." (Genesis 4:13)

4 Ihmissuku kasvaa (Genesis 4:17–24)

5 Herran nimen avuksi huutaminen (Genesis 4:25–26)

- "avuksi huutaa" = kutsua nimeltä
- ruvettiin huutamaan avuksi Herran nimeä eli Jahven nimeä; tämä viittaa siihen, että ruvettiin huutamaan Jumalan iankaikkista Sanaa, Kristusta (Jahveh = itsestään olevainen; vertaa Exodus 3:14: "Minä olen, joka Minä olen")
- Genesis 1: Jumala ilmoittaa itsensä Jumalana, kaiken Luoja ja tekijä
- Luvussa 2: Jumala ilmoittaa itsensä Herrana Jumalana; Kolmiyhteisenä Jumalana
- Luvussa 3: Jumala ilmoittaa itsensä Jumalana ja Herrana Jumalana; Jumalan Sana, jota Adam ja Eeva eivät totelleet, Herra Jumala etsii heitä lankeemuksen jälkeen ja ilmoittaa tuomio ja pelastuksen
- Luku 4 päättyy: "ruvettiin avuksi huutamaan Herran nimeä"; Jumalan iankaikkinen Sana (Exodus 3:14)